

Det vil dog stadig væk være vigtigt at reservere nogle midler til udviklingsarbejde, og det synes jeg er en offentlig opgave, og dér kan man sige, at i forhold til de små 600 mio. kr., der i øvrigt bliver givet til udviklingsopgaver og forskning om året, er der, når det kommer til stykket, kun tale om måske at supplere de 25 mio. kr. af de 600 mio. kr. med små 10 mio. kr. til ren forskning og udvikling inden for det her område.

Så jeg vil gerne foreslå hr. Peter Hansen-Nord en handel: Hvis man fjerner støtten til gyllebeholderne, hvis man fjerner støtten til biogas, hvis man fjerner støtten til halmafbrænding, og hvis man fjerner landbrugsstøtteordningerne, så trækker jeg det her forslag tilbage.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ja, man kan jo konstatere, at også på Hjallerup Marked er der livskvalitet, når der skal handles, og det er jo det, det drejer sig om her, for når hr. Peter Hansen-Nord taler om selvskabte problemer, kan jeg jo sige, at i Socialdemokratiet havde vi to muligheder, da vi talte om livskvalitet forud for finanslovforhandlingerne, nemlig at gå positivt ind for den trend, der er hos forbrugerne med hensyn til ikke alene livskvalitet, men også fødevarer-kvalitet, eller at vælge at gå ind for Venstres finanslovsforslag, som gik ud på uspecificeret at spare 200 mio. kr. på landbruget.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg er da glad for, at hr. Peter Hansen-Nord mener, at det var en billig finanslov, vi fik igen med SF og Enhedslisten, for vi er jo godt klar over, at hvis det havde været med V og K, så havde det været dyrt.

Men hvis nu vi prøver at tænke lidt tilbage på hele den økologiske tanke, hvor langt var vi så kommet med økologien, hvis vi ikke havde støttet den?

Op som hr. Bent Hindrup Andersen sagde: Med de tilskud, der er til det konventionelle landbrug, hvordan skulle det økologiske landbrug så kunne konkurrere med det?

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil godt lige ganske kort kommentere til det, hr. Peter Christensen siger, for det er jo faktisk helt præcis dér, vandene skiller.

Jeg tror nemlig fra starten af at have sagt, at denne spændende form for produktion kan jeg huske fra min egen barndom; det var inden man begyndte at tale om økologiske produkter. I mit barndomshjem var der meget få hjælpemidler i slutningen af fyrreerne og starten af halvtredserne, så jeg kender det, for mig er det ikke noget nyt. Det er også derfor, jeg kan tillade mig at sige det, jeg siger: Det smagte ikke særlig godt, og vi havde tit diarré og vrøvl med maven. Men lad det nu ligge, det skal vi ikke bruge tid på.

Men dér, hvor vandene skiller, er, at det her bliver på en kunstig facon, og det håber jeg fremgik meget klart af min ordførertale. Problemet her er, at man åbenbart ikke har tid til at vente på, at forbrugerne er villige til at betale prisen for disse produktionsformer, som de – det er vi enige i – er interesserede i. Så ville man få en sund, reel udvikling, hvor også den økologiske landmand kunne være stolt, netop på bekostning af den konventionelle landmand.

Det er det, man er ved at ødelægge. Man gentager de samme fejl, som man begik, da landbrugsordningerne kom i starten af halvtredserne. Og jeg kan godt sige, at når vi mødes – forhåbentlig – om 20 år i veteranforeningen i et eller andet spiselokale, så vil tilhængerne sige: Hvor var det rigtigt, hvad du sagde, Hansen-Nord, og hvor var det ærgerligt, at vi fik ødelagt det hele fra starten af. Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er egentlig lidt utroligt, hvad man skal høre fra en ordfører, der har talt brændende for, at halmvarmeværkerne, koste hvad det vil, skal brænde 1,2 mio. tons halm af om året og så i øvrigt får 27 øre i tilskud til det bagefter. Det er da planøkonomi, som gør, at det er næsten umuligt at omlægge til økologisk drift.

En anden ting er, at hr. Peter Hansen-Nord jo også forsvare, at der skal ske så langsom en udfasning af støtteordningerne, at det faktisk betyder, selv når økologerne er i drift – og det vil jeg gerne understrege: selv når de kører efter omlægningen – så er det forbrugerne, der betaler det.

Dansk landbrug kan ikke levere de varer, som forbrugerne gerne vil have, og det synes jeg er pinligt. Og hvis man så også begyndte at sige, at den reelle pris for de danske landbrugsvarer skulle lægges på landmændene og produktionen, så var den konventionelle produktion ude af billedet i løbet af nul komma nul, hvis man